



СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України у Хмельницькій області

Слідчий відділ

вул. Героїв Майдану, 19, м. Хмельницький, 29000, тел. (0382) 65-76-91
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hml@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001734

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру

м. Хмельницький

«14» червня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ у Хмельницькій області майор юстиції Топільчук Андрій Анатолійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22017240000000019 за підозрою Сердюка Ю.В. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, та за фактом вчинення злочинів, передбачених ч. 1 ст. 14 і ч. 2 ст. 258, ч. 2 ст. 201, ч. 2 ст. 28 і ч. 1 ст. 263 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення і для зміни раніше повідомленої підозри, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276 - 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

СЕРДЮКУ ЮРІО ВОЛОДИМИРОВИЧУ,
12.09.1972 р.н., уродженцю с. Довольное
Доволенського району Новосибірської області
РРФСР, громадянину Російської Федерації,
zareєстрованому за адресою: смт Ординське
Ординського району Новосибірської області
Російської Федерації, вул. Чкалова, буд. 22, кв. 2,

про зміну раніше повідомленої підозри у вчиненні:

- участі у терористичній організації та в організаційному сприянні її діяльності, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України;

та про нову підозру у вчиненні:

- підбурювання до носіння, зберігання, придбання вибухових пристроїв без передбаченого законом дозволу, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 4 ст. 27 і ч. 1 ст. 263 КК України;

- переміщення через митний кордон України з приховуванням від митного контролю вибухових речовин та боєприпасів (крім бойових припасів до гладкоствольної мисливської зброї), вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 201 КК України;

- готування до терористичного акту, тобто вчинення вибуху, що створювало небезпеку для життя та здоров'я людини, з метою залякування населення, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 14 і ч. 2 ст. 258 КК України.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Сердюк Ю.В.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки (далі за текстом – ВР УРСР) схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що ВР УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація (далі за текстом – РФ).

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії й Сполучені Штати Америки (далі за текстом – США) підтвердили Україні їх зобов'язання, згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності, чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних Націй (далі за текстом – ООН).

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань по Заключному акту Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14.01.1998 №13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 02.03.1999 № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного договору, РФ зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загально визнаних норм міжнародного права.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Положеннями ст.ст. 1-3 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Відповідно до статті 68 Конституції України, кожен (у тому числі громадянин російської федерації Сердюк Юрій Володимирович) зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька та Луганська, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Відповідно до ст.ст. 72, 73 Конституції України, питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією України, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Наприкінці 2013 року, у зв'язку з несприйняттям демократичних процесів, які відбувалися на території України, в окремих невістановлених осіб виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема, шляхом створення і фінансування терористичної організації на території Луганської області України.

Так, 27.04.2014 у м. Луганську створено так звану «Луганську народну республіку» та видано «Акт про проголошення державної самостійності «Луганської народної республіки» (далі за текстом – «ЛНР»), яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014, на порушення порядку, встановленого Конституцією України так званого «загального обласного референдуму» на території Луганської області, з питання визнання державної самостійності «ЛНР», та вчинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони (далі за текстом – МО) України та Міністерства внутрішніх справ (далі за текстом – МВС) України.

11.05.2014 в окремих містах та районах Луганської області, всупереч законодавству України, проведено вказаний так званий «референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ЛНР».

Окрім того, утримання частини території Луганської області, взятої представниками терористичної організації «ЛНР» під контроль шляхом насильницьких злочинних дій, та досягнення завдання щодо зміни меж території та державного кордону України у спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, потребує значних людських ресурсів, проведення їх навчання та забезпечення озброєнням та військовою технікою для можливості здійснення опору Збройним Силам України (далі за текстом – ЗС України), вчинення інших терористичних актів з метою залякування населення, провокації воєнного конфлікту тощо.

При цьому, намагання досягти однієї з цілей, а саме створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ЛНР» як легітимного державного утворення, що має власні органи державної влади, місцевого самоврядування та військові, в тому числі, збройні формування, призвело до прийняття ватажками терористичної організації «ЛНР» рішення щодо створення та функціонування окремих організованих груп, об'єднаних єдиним планом здійснення ними злочинної діяльності по закріпленім напрямкам, тобто окремих злочинів терористичної організації в цілому. В межах вказаних організованих груп розділені функції між її учасниками з ієрархічним закріпленням їх обов'язків.

Такі організовані групи умовно поділені на так звані «політичний» і «силовий» блоки, та подекуди, окремі організовані групи виконують функції обох блоків.

Так, на учасників політичного блоку покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих «органів державної влади «ЛНР»» та організація їх діяльності;
- видача документів, що мають ознаки нормативно-правових актів, від імені нікчемних, у відповідності до законодавства України, «органів державної влади «ЛНР»»;
- організація та проведення незаконних референдуму та виборів на території Луганської області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «ЛНР»;
- проведення агітаційної роботи серед населення Луганської області щодо діяльності терористичної організації «ЛНР» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;
- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;
- налагодження взаємодії між лідерами терористичних організацій «ЛНР» і «ДНР», представниками влади та ЗС РФ з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності терористичної організації «ЛНР», що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам антитерористичної операції й Операції Об'єднаних сил (далі за текстом – АТО й ООС);
- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку терористичної організації «ЛНР» та для забезпечення їх протиправної діяльності;
- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності

терористичної організації «ЛНР», дискредитації діяльності органів державної влади України й осіб, задіяних у ході проведення АТО та ООС, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- забезпечення учасників терористичної організації «ЛНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами тощо.

Водночас, на учасників силового блоку покладаються наступні обов'язки:

- ведення терористичної діяльності проти органів державної влади України, військових підрозділів України та мирного населення, а саме здійснення з використанням невстановленої органами досудового розслідування військової техніки, в тому числі артилерійського озброєння (самохідні артилерійські установки, реактивні системи залпового вогню тощо), вогнепальної зброї (кулемети, автомати, гвинтівки тощо) та боєприпасів (артилерійські снаряди, міни, гранати тощо) терористичних актів (обстріли з артилерійського озброєння та вогнепальної зброї) щодо військовослужбовців ЗС України й інших військових формувань України, задіяних у проведенні АТО й ООС на території Луганської області, працівників органів влади України й інших осіб, в тому числі і мирного населення, з метою дестабілізації обстановки на території Луганської області та України в цілому, сприяння втрати авторитету органів державної влади України та сприяння подальшому захопленню території Луганської області не передбаченими законом збройними формуваннями (далі за текстом – НЗФ) терористичної організації «ЛНР»;

- створення НЗФ та участь у їх діяльності;
- вчинення терористичних актів та диверсій на території України;
- вербування нових учасників до складу силового блоку «ЛНР» та керівництво їхніми діями;

- організація та ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями ЗС України, задіяними у проведенні АТО й ООС;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Луганської області;

- з метою опору представникам державної влади України та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами України та ЗС України, організація у групи осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників терористичної організації «ЛНР», озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;

- захоплення зброї чи заволодіння в інший спосіб бойовими припасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення АТО й ООС і забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу легітимну владу в Україні;

- організація поставок зброї, бойових припасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації;

- силова підтримка учасників політичного блоку та інших незаконних утворень терористичної організації «ЛНР», а також укріплення й охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація виробництва, налагоджування ремонту деяких видів зброї та бойових припасів, створення так званого військово-промислового комплексу терористичної організації «ЛНР»;

- незаконне переслідування фізичних та юридичних осіб, які перебувають як на тимчасово окупованій території, так і за її межами, за невиконання ними вимог учасників терористичної організації «ЛНР», в тому числі і незаконне позбавлення волі таких осіб, заволодіння їх майном на користь терористичної організації «ЛНР» тощо.

На керівників блоків терористичної організації «ЛНР» також покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочинів за допомогою керівників груп, що входять до складу вищевказаних блоків.

Відповідно до розподілу функцій, встановленого організаторами та керівниками терористичної організації «ЛНР», загальнополітичне керівництво терористичною діяльністю вказаної терористичної організації здійснювали Болотов Валерій Дмитрович, Карякін Олексій В'ячеславович, Баширов Марат Фаатович, Плотницький Ігор Венедиктович, Івакін Юрій Володимирович, Корнет Ігор Олександрович, Пасічник Леонід Іванович, Винокуров Станіслав Євгенович та інші особи, а безпосереднє керівництво силовим блоком, до складу якого входили НЗФ: батальйон (бригада) «Прізрак», батальйон «Зоря», батальйон «Август», «Козача національна гвардія», батальйон «Леший», батальйон «Русь», батальйон «Корнилівці» і т.д., здійснювали Мозговий О.Б., Патрушев А.О., Костін О.В., Козіцин М.І. та інші особи.

Одним із основних завдань учасників терористичної організації «ЛНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, утримування захопленої частини території Луганської області під своїм контролем, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України шляхом застосування зброї, вчинення обстрілів, вибухів, підпалів та інших дій, що створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Луганська народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, та відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони (далі за текстом – РНБО) України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» на території Донецької та Луганської областей розпочато проведення АТО, яка тривала до 30.04.2018, надалі отримавши формат ООС.

07.10.2014 наказом керівника АТЦ при СБУ за № 33/6/9 районами проведення АТО визначені території Донецької та Луганської областей.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ЛНР», що реалізують злочинний умисел щодо досягнення вищезазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема, щодо визнання легітимності діяльності «ЛНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Луганської області, акти застосування збройної сили проти військовослужбовців ЗС України, правоохоронних органів України й інших представників сил АТО й ООС у відновленні територіальної

цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші кримінальні правопорушення.

Як наслідок, частина території Луганської області опинилась під контролем представників терористичної організації «ЛНР», підконтрольних РФ, та відповідно до Постанови ВР України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», Постанови ВР України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», та Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ЛНР» або за їх участі визнані у зверненнях ВР України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ЛНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВР України до ООН, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи (далі за текстом – ПАРЄ), Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в Європі (далі за текстом – ОБСЄ), Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання РФ державою-агресором, затвердженому Постановою ВР України від 27.01.2017 за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, ПАРЄ, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВР України від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ЛНР» і «ДНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Факт створення «ЛНР» за підтримки та під контролем РФ визнано Резолюцією ПАРЄ від 12.10.2016. При цьому в Резолюції зазначено, що «ЛНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності до українського або міжнародного права.

З метою сприяння насильницькій зміні меж території України, на виконання завдань силового блоку терористичної організації «ЛНР» з квітня 2014 року на частині території Луганської області групами осіб, які здійснювали захоплення адміністративних будівель органів державної влади України та правоохоронних органів України на території Луганської області, після незаконного заволодіння зброєю та бойовими припасами із зазначених будівель, утворено ряд НЗФ.

Так, для виконання вищезазначених функцій силового блоку терористичної організації «ЛНР», 07.10.2014 її самопроголошеним головою виданий указ за № 15, згідно якому створено незаконне військове формування «Народна міліція ЛНР», на яке покладено функції здійснення збройного опору силам АТО на території

Луганської та Донецької областей та забезпечення захисту життєдіяльності зазначеної терористичної організації від зовнішніх загроз.

Вказане формування має організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають тяжке військово озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «ЛНР», придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Луганської області, встановлення режиму військового стану, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Луганської області та мають загальну координацію керівництва.

У 2015 році у складі т.зв. «Народної міліції ЛНР» створений структурний підрозділ – «4 окрема мотострілецька бригада» (далі – «4 ОМСБр»), якому, за рішенням керівництва терористичної організації «ЛНР», доручено здійснення збройного опору силам АТО, проведення артилерійських обстрілів та залякування цивільного населення на території Луганської області. З метою виконання цих завдань у складі «4 ОМСБр» сформовані окремі артилерійські, мотострілецькі та інші підрозділи, до складу яких на постійній основі залучені громадяни України та інших держав, радикально налаштовані до діючої державної влади України.

Наприкінці 2014 року, точного часу досудовим розслідуванням не встановлено, громадянин російської федерації Сердюк Ю.В., який мав військову підготовку (проходив строкову військову службу в повітряно-десантних військах Міністерства оборони рф, закінчив Голіцинський прикордонний інститут федеральної служби безпеки росії за напрями оперативно-розшукова та прикордонна діяльність), перебуваючи у невстановленому місці на тимчасово окупованій території Луганської області, підтримуючи проросійську ідеологію, маючи бойовий досвід та диверсійну підготовку, з власної ініціативи, будучи обізнаним про незаконність дій збройних підрозділів та політичного керівництва самопроголошеної «ЛНР», спрямованих на нанесення шкоди державній безпеці України та здійснення терористичної діяльності, вирішив взяти участь в діяльності силового блоку терористичної організації «ЛНР» на території України та здійсненні збройного опору силам Антитерористичної операції. Діючи з цією метою. Сердюк Ю.В. добровільно вступив на так звану «військову службу» до незаконного збройного формування (далі НЗФ) Міністерства державної безпеки (далі МДБ) терористичної організації «Луганська народна республіка» (далі «ЛНР»), де до кінця 2016 року проходив службу на посаді начальника служби спеціальних операцій. З метою конспірації Сердюк Ю.В. обрав собі позивний «Муравей», отримав військову форму одягу та вогнепальну зброю.

До обов'язків Сердюка Ю.В. на вказаній так званій «посаді» входило:

- здійснення управління учасниками незаконного збройного формування терористичної організації «ЛНР»;

- здійснення підбору осіб до незаконного збройного формування терористичної організації «ЛНР»;

- підтримка членів очолюваного ним підрозділу у повній бойовій готовності до протидії Збройним Силам України та правоохоронним органам України, проведення навчання членів терористичної організації поводженню з наявним озброєнням, виконання завдання по обороні позицій та контрольованої ними території від

Збройних Сил України; забезпечення функціонування самопроголошених органів влади та управління незаконного державного утворення «ЛНР» на тимчасово непідконтрольній органам державної влади України території Луганської області;

- протидія підрозділам сил АТО та ООС; ведення провокаційного вогню по позиціям Збройних Сил України.

Перебуваючи на зазначеній так званій «посаді» Сердюк Ю.В., у невстановлених місцях на тимчасово окупованій території Луганської області, здійснював навчання з бойової та фізичної підготовки бойовиків НЗФ «ЛНР» та співробітників МДБ «ЛНР», організував і керував операціями бойовиків по затриманню проукраїнських активістів та осіб, які ними підозрювались у причетності до діяльності українських спецслужб, особисто займався організацією, координацією і проведенням терористичних та диверсійних акцій на території України, з вказаною метою проводив агентурну роботу, усвідомлюючи при цьому, що зазначена діяльність спрямована на заволодіння окремими територіями України та їх утримання, силову підтримку владних структур самопроголошеної республіки, знищення живої сили та матеріальних ресурсів правоохоронних органів та ЗС України.

З кінця 2016 року, через конфлікт з керівництвом «МДБ» «ЛНР», Сердюка Ю.В. було переведено на посаду керівника ізолятора «МДБ» «ЛНР», де він до початку 2017 року займався незаконним утриманням осіб, протиправно позбавлених волі учасниками терористичної організації «ЛНР».

Надалі, з початку 2017 року, Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці на тимчасово окупованій території Луганської області, був переведений на так звану «посаду» інструктора з диверсійно-розвідувальної підготовки НЗФ «4 ОМСБр», на якій здійснював диверсійно-розвідувальну підготовку учасників терористичної організації «ЛНР».

Таким чином, Сердюк Ю.В., перебуваючи на непідконтрольній органам державної влади України території Луганської області, проходячи так звану «військову службу» в різних НЗФ терористичної організації «ЛНР», бере активну участь у діяльності терористичної організації «ЛНР», спрямованій на незаконне заволодіння окремими територіями України та їх утримання, силову підтримку владних структур самопроголошеної республіки, знищення живої сили та матеріальних ресурсів правоохоронних органів та ЗС України, здійсненні терористичних та диверсійно-розвідувальних актів, з використанням вогнепальної зброї, вибухових речовин та іншого озброєнням, вказаної терористичної організації.

Надалі Сердюк Ю.В., використовуючи особисту сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>), перебуваючи у невстановленому місці, 19 січня 2017 року вступив у листування із громадянкою України Березюк Надією Сергіївною, 09.05.1977 р.н., яка використовувала сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Надежда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>)

Цього ж дня Сердюк Ю.В., діючи умисно, дав Березюк Н.С. злочинне завдання на підтвердження місця проживання військовослужбовця 8 полку спеціального призначення з дислокацією в м. Хмельницький Балова Павла Олександровича, 1979 р.н., за адресою м. Хмельницький, вул. Інститутська, 17/2, кв. 86, та виконання кількох фотографій його будинку, під'їзду та квартири.

21-22 січня 2017 року Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., відвідала вищевказану адресу разом із своєю донькою Березюк Олександрою Валеріївною, в ході чого встановила, що квартира Балова П.О. знаходиться на другому поверсі, друга зліва у п'ятому під'їзді будинку. Також, Березюк Н.С. провела опитування мешканців під'їзду та встановила, що

Балов П.О. буває у квартирі не часто. Крім того, на виконання попередньої злочинної домовленості, Березюк Н.С. виконала фотографії входних дверей квартири, балкону квартири та під'їзду, у якому знаходиться квартира.

У цей же період, Березюк Н.С., на виконання завдання Сердюка Ю.В. повідомила останньому отриману інформацію, відправивши повідомлення та виконані фото зі своєї сторінки у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>), якою користувався Сердюк Ю.В.

10 березня 2017 року Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці, за допомогою облікового запису у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) відправив Березюк Н.С. на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) посилання на відеозаписи із полоненими військовослужбовцями 8 полку спеціального призначення, у яких йшлося про причетність до знищення ватажків терористів Балова П.О. Після перегляду даних відеороликів, Сердюк Ю.В. отримав від Березюк Н.С. добровільну згоду в наданні допомоги у проведенні терористичного акту стосовно військовослужбовців 8 полку спеціального призначення шляхом отримання вибухівки та збереження її у себе для передачі виконавцям терористичного акту.

10 березня 2017 року Сердюк Ю.В., будучи обізнаним про заборону обігу на території України вибухових речовин та бойових припасів, вступив у попередню злочинну змову з Березюк Н.С. на вчинення контрабанди вибухових речовин та боєприпасів з Республіки Молдова на територію України, шляхом приховування їх у посилці під виглядом продуктів харчування та подальшого перевезення даної посилки автомобільним транспортом через митний кордон України з приховуванням вибухових речовин та боєприпасів від митного контролю.

10 березня 2017 року Сердюк Ю.В., будучи обізнаним про заборону обігу на території України вибухових речовин та бойових припасів, шляхом надання доручення отримати, перенести та зберігати до надання наступного доручення, схилив Березюк Н.С. до вчинення незаконного поводження з бойовими припасами та вибуховими речовинами.

23 березня 2017 року Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці, із використанням облікового запису у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) відправив Березюк Н.С. на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) нове злочинне завдання щодо виїзду для зустрічі з ним у м. Кишинів Республіки Молдова для отримання детальних інструкцій та планування подальших заходів, та на купівлю нового телефону та нової сім-картки з метою забезпечення конспіративності, та отримав від Березюк Н.С. добровільну згоду на виконання даного завдання. Однак, дану зустріч було перенесено на невизначений термін у зв'язку із відсутністю у Березюк Н.С. паспорта громадянина України для виїзду за кордон.

25 березня 2017 року Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці, за допомогою облікового запису у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) відправив Березюк Н.С. на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) нове злочинне завдання щодо необхідності її виїзду на наступній неділі в м. Одеса для отримання посилки з м. Тирасполь, і остання надала йому добровільну згоду на виконання даного завдання.

Цього ж дня, Березюк Н.С., діючи на виконання злочинного завдання Сердюка Ю.В., у м. Хмельницькому придбала сім-картку оператора мобільного зв'язку «Водафон» з номером +380995039620, про що повідомила зі своєї сторінки у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) Сердюку Ю.В. Крім того, Березюк Н.С. надіслала Сердюку Ю.В. номер банківської картки 4149500019887242, яка належить Морозовій В.О., з метою отримання коштів для купівлі нового телефону та квитків.

Наприкінці березня 2017 року Сердюк Ю.В. відправив Березюк Н.С. нове злочинне завдання щодо необхідності її прибуття в м. Одеса 06.04.2017 для отримання посилки із вибуховим пристроєм з м. Тирасполь, на що вона надала добровільну згоду.

29 березня 2017 року Березюк Н.С., діючи на виконання злочинного завдання Сердюка Ю.В., у залізничній касі м. Хмельницького придбала квитки на потяг з м. Хмельницького до м. Одеси та у зворотному напрямку на 06 квітня 2017 року.

31 березня 2017 року Березюк Н.С., діючи на виконання завдання Сердюка Ю.В., із банкомату, розташованого по вул. Цюлковського у м. Хмельницькому, зняла із банківської картки 4149500019887242 готівкові кошти в сумі 1500 гривень, які перерахувала невстановлена досудовим слідством особа для виконання злочинного завдання, відповідно до попередньої домовленості із Сердюком Ю.В.

01 квітня 2017 року Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., у магазині «Технопростір», розташованому за адресою: м. Хмельницький, вул. С. Бандери, 2а, придбала мобільний телефон «Nomi» i184 (IMEI 1 №353035081621855, IMEI 2 №353035081621863).

06 квітня 2017 року Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., прибула до м. Одеса на залізничний вокзал та увімкнула телефон «Nomi» i184 із сім-карткою оператора мобільного зв'язку «Водафон» з номером +380995039620.

06 квітня 2017 року, о 09 годині 36 хвилин, на телефон Березюк Н.С. +380995039620 надійшов телефонний дзвінок від невстановленої досудовим слідством особи, яка також діяла на виконання завдання Сердюка Ю.В. та користувалася телефонним номером +380630290470, в ході якого Березюк Н.С. отримала злочинне завдання прибути на центральний автовокзал м. Одеси та отримати у водія рейсового мікроавтобусу марки «Мерседес Спринтер», реєстраційний номер А459СО, сполученням «Бендери-Одеса», посилку із прихованим вибуховим пристроєм, і надала добровільну згоду на виконання даного завдання.

06 квітня 2017 року, о 10 годині 07 хвилин Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., на території центрального автовокзалу м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Колонтаївська, 58, особисто отримала від водія рейсового мікроавтобусу сполученням «Бендери-Одеса» Тищенко Р.І., який не був обізнаний про їх злочинні наміри, сумку з прихованим саморобним вибуховим пристроєм, який 06 квітня 2017 року, о 08 годині 53 хвилини, був переміщений Сердюком Ю.В. з території Республіки Молдова через митний кордон України в зоні діяльності митного поста «Кучурган» Одеської митниці ДФС України у даному рейсовому мікроавтобусі з прихованням від митного контролю шляхом приховання у пачці з-під кави, яку разом з продуктами харчування та речами Сердюк Ю.В. помістив до сумки. Зазначений вибуховий пристрій складався з двох тротилових шашок типу ТШ-200 вагою 387 грамів, між яких поміщено пластид типу

ПВР-4 вагою 77 грамів, які відносяться до вибухових речовин, в який впресовано уніфікований підрильник типу УЗРГМ, який відноситься до категорії боєприпасів.

Того ж дня та у тому ж місці, о 10 годині 09 хвилин, Березюк Н.С., використовуючи свій мобільний телефон з номером +380995039620 повідомила невстановлену досудовим слідством особу, знайомого Сердюка Ю.В., зателефонувавши на номер телефону +380630290470.

Зазначений саморобний вибуховий пристрій, який складався з двох тротилових шашок типу ТШ-200 вагою 387 грамів, між яких поміщено пластид типу ПВР-4 вагою 77 грамів, які відносяться до вибухових речовин, в який впресовано уніфікований підрильник типу УЗРГМ, який відноситься до категорії боєприпасів, Березюк Н.С., діючи на виконання отриманого від Сердюка Ю.В. завдання, зберігала та носила при собі по території центрального автовокзалу м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Колонтаївська, 58, без передбаченого законом дозволу з 10 години 07 хвилин до 10 години 30 хвилин 06 квітня 2017 року, до моменту їх виявлення та вилучення співробітниками СБУ в ході огляду місця події.

Зміст підозри

Сердюк Юрій Володимирович підозрюється у тому, що він, діючи умисно, в порушення ст. 68 Конституції України, наприкінці 2014 року, точного часу досудовим розслідуванням не встановлено, маючи військову підготовку (проходив строкову військову службу в повітряно-десантних військах Міністерства оборони рф, закінчив Голіцинський прикордонний інститут федеральної служби безпеки росії за напрямки оперативно-розшукова та прикордонна діяльність), перебуваючи у невстановленому місці на тимчасово окупованій території Луганської області, підтримуючи проросійську ідеологію, маючи бойовий досвід та диверсійну підготовку, з власної ініціативи, будучи обізнаним про незаконність дій збройних підрозділів та політичного керівництва самопроголошеної «ЛНР», спрямованих на нанесення шкоди державній безпеці України та здійснення терористичної діяльності, вирішив взяти участь в діяльності силового блоку терористичної організації «ЛНР» на території України та здійсненні збройного опору силам Антитерористичної операції. Діючи з цією метою. Сердюк Ю.В. добровільно вступив на так звану «військову службу» до незаконного збройного формування (далі НЗФ) Міністерства державної безпеки (далі МДБ) терористичної організації «Луганська народна республіка» (далі «ЛНР»), де до кінця 2016 року проходив службу на посаді начальника служби спеціальних операцій. З метою конспірації Сердюк Ю.В. обрав собі позивний «Муравей», отримав військову форму одягу та вогнепальну зброю.

До обов'язків Сердюка Ю.В. на вказаній так званій «посаді» входило:

- здійснення управління учасниками незаконного збройного формування терористичної організації «ЛНР»;

- здійснення підбору осіб до незаконного збройного формування терористичної організації «ЛНР»;

- підтримка членів очолюваного ним підрозділу у повній бойовій готовності до протидії Збройним Силам України та правоохоронним органам України, проведення навчання членів терористичної організації поводженню з наявним озброєнням, виконання завдання по обороні позицій та контрольованої ними території від Збройних Сил України; забезпечення функціонування самопроголошених органів влади та управління незаконного державного утворення «ЛНР» на тимчасово непідконтрольній органам державної влади України території Луганської області;

- протидія підрозділам сил АТО та ООС; ведення провокаційного вогню по позиціям Збройних Сил України.

Перебуваючи на зазначеній так званій «посаді» Сердюк Ю.В., у невстановлених місцях на тимчасово окупованій території Луганської області, здійснював навчання з бойової та фізичної підготовки бойовиків НЗФ «ЛНР» та співробітників МДБ «ЛНР», організовував і керував операціями бойовиків по затриманню проукраїнських активістів та осіб, які ними підозрювались у причетності до діяльності українських спецслужб, особисто займався організацією, координацією і проведенням терористичних та диверсійних акцій на території України, з вказаною метою проводив агентурну роботу, усвідомлюючи при цьому, що зазначена діяльність спрямована на заволодіння окремими територіями України та їх утримання, силову підтримку владних структур самопроголошеної республіки, знищення живої сили та матеріальних ресурсів правоохоронних органів та ЗС України.

З кінця 2016 року, через конфлікт з керівництвом «МДБ» «ЛНР», Сердюка Ю.В. було переведено на посаду керівника ізолятора «МДБ» «ЛНР» за адресою м. Луганськ вул. Радянська, 79, де він до початку 2017 року займався незаконним утриманням осіб, протиправно позбавлених волі учасниками терористичної організації «ЛНР».

Надалі, з початку 2017 року, Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці на всій тимчасово окупованій території Луганської області, був переведений на так звану «посаду» інструктора з диверсійно-розвідувальної підготовки НЗФ «4 ОМСБр», на якій здійснював диверсійно-розвідувальну підготовку учасників терористичної організації «ЛНР».

Таким чином, Сердюк Ю.В., перебуваючи на непідконтрольній органам державної влади України території Луганської області, проходячи так звану «військову службу» в різних НЗФ терористичної організації «ЛНР», бере активну участь у діяльності терористичної організації «ЛНР», спрямованій на незаконне заволодіння окремими територіями України та їх утримання, силову підтримку владних структур самопроголошеної республіки, знищення живої сили та матеріальних ресурсів правоохоронних органів та ЗС України, здійсненні терористичних та диверсійно-розвідувальних актів, з використанням вогнепальної зброї, вибухових речовин та іншого озброєнням, вказаної терористичної організації.

Таким чином, Сердюк Юрій Володимирович підозрюється у тому, що він своїми вищеописаними умисними діями, які виразились в участі у терористичній організації та в організаційному сприянні її діяльності, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Також Сердюк Юрій Володимирович підозрюється в тому, що він, використовуючи особисту сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>), перебуваючи у невстановленому місці, 19 січня 2017 року вступив у листування із громадянкою України Березюк Надією Сергіївною, 09.05.1977 р.н., яка використовувала сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Надежда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>)

10 березня 2017 року Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці, за допомогою облікового запису у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) відправив Березюк Н.С. на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Надежда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) посилання на відеозаписи із полоненими військовослужбовцями 8 полку спеціального призначення, у яких йшлося про причетність до знищення ватажків терористів Балова П.О. Після перегляду даних відеороликів, Сердюк Ю.В. отримав від Березюк Н.С. добровільну згоду в наданні

спеціального призначення шляхом отримання вибухівки та збереження її у себе для передачі виконавцям терористичного акту.

10 березня 2017 року Сердюк Ю.В., будучи обізнаним про заборону обігу на території України вибухових речовин та бойових припасів, шляхом надання доручення отримати, перенести та зберігати до надання наступного доручення, схилив Березюк Н.С. до вчинення незаконного поводження з бойовими припасами та вибуховими речовинами.

25 березня 2017 року Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці, за допомогою облікового запису у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) відправив Березюк Н.С. на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) нове злочинне завдання щодо необхідності її виїзду на наступній неділі в м. Одеса для отримання посилки з м. Тирасполь, і остання надала йому добровільну згоду на виконання даного завдання.

Цього ж дня, Березюк Н.С., діючи на виконання злочинного завдання Сердюка Ю.В., у м. Хмельницькому придбала сім-картку оператора мобільного зв'язку «Водафон» з номером +380995039620, про що повідомила зі своєї сторінки у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) Сердюку Ю.В. Крім того, Березюк Н.С. надіслала Сердюку Ю.В. номер банківської картки 4149500019887242, яка належить Морозовій В.О., з метою отримання коштів для купівлі нового телефону та квитків.

Наприкінці березня 2017 року Сердюк Ю.В. відправив Березюк Н.С. нове злочинне завдання щодо необхідності її прибуття в м. Одеса 06.04.2017 для отримання посилки із вибуховим пристроєм з м. Тирасполь, на що вона надала добровільну згоду.

29 березня 2017 року Березюк Н.С., діючи на виконання злочинного завдання Сердюка Ю.В., у залізничній касі м. Хмельницького придбала квитки на потяг з м. Хмельницького до м. Одеси та у зворотному напрямку на 06 квітня 2017 року.

31 березня 2017 року Березюк Н.С., діючи на виконання завдання Сердюка Ю.В., із банкомату, розташованого по вул. Ціолковського у м. Хмельницькому, зняла із банківської картки 4149500019887242 готівкові кошти в сумі 1500 гривень, які перерахувала невстановлена досудовим слідством особа для виконання злочинного завдання, відповідно до попередньої домовленості із Сердюком Ю.В.

01 квітня 2017 року Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., у магазині «Технопростір», розташованому за адресою: м. Хмельницький, вул. С. Бандери, 2а, придбала мобільний телефон «Nomi» i184 (IMEI 1 №353035081621855, IMEI 2 №353035081621863).

06 квітня 2017 року Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., прибула до м. Одеса на залізничний вокзал та увімкнула телефон «Nomi» i184 із сім-карткою оператора мобільного зв'язку «Водафон» з номером +380995039620.

06 квітня 2017 року, о 09 годині 36 хвилин, на телефон Березюк Н.С. +380995039620 надійшов телефонний дзвінок від невстановленої досудовим слідством особи, яка також діяла на виконання завдання Сердюка Ю.В. та користувалася телефонним номером +380630290470, в ході якого Березюк Н.С. отримала злочинне завдання прибути на центральний автовокзал м. Одеси та отримати у водія рейсового мікроавтобусу марки «Мерседес Спринтер»,

реєстраційний номер А459СО, сполученням «Бендери-Одеса», посилку із прихованим вибуховим пристроєм, і надала добровільну згоду на виконання даного завдання.

06 квітня 2017 року, о 10 годині 07 хвилин Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., на території центрального автовокзалу м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Колонтаївська, 58, особисто отримала від водія рейсового мікроавтобусу сполученням «Бендери-Одеса» Тищенка Р.І., який не був обізнаний про їх злочинні наміри, сумку з прихованим саморобним вибуховим пристроєм, який 06 квітня 2017 року, о 08 годині 53 хвилини, був переміщений Сердюком Ю.В. з території Республіки Молдова через митний кордон України в зоні діяльності митного поста «Кучурган» Одеської митниці ДФС України у даному рейсовому мікроавтобусі з прихованням від митного контролю шляхом приховання у пачці з-під кави, яку разом з продуктами харчування та речами Сердюк Ю.В. помістив до сумки. Зазначений вибуховий пристрій складався з двох тротилових шашок типу ТШ-200 вагою 387 грамів, між яких поміщено пластид типу ПВР-4 вагою 77 грамів, які відносяться до вибухових речовин, в який впресовано уніфікований підрильник типу УЗРГМ, який відноситься до категорії боєприпасів.

Того ж дня та у тому ж місці, о 10 годині 09 хвилин, Березюк Н.С., використовуючи свій мобільний телефон з номером +380995039620 повідомила невстановлену досудовим слідством особу, знайомого Сердюка Ю.В., зателефонувавши на номер телефону +380630290470.

Зазначений саморобний вибуховий пристрій, який складався з двох тротилових шашок типу ТШ-200 вагою 387 грамів, між яких поміщено пластид типу ПВР-4 вагою 77 грамів, які відносяться до вибухових речовин, в який впресовано уніфікований підрильник типу УЗРГМ, який відноситься до категорії боєприпасів, Березюк Н.С., діючи на виконання отриманого від Сердюка Ю.В. завдання, зберігала та носила при собі по території центрального автовокзалу м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Колонтаївська, 58, без передбаченого законом дозволу з 10 години 07 хвилин до 10 години 30 хвилин 06 квітня 2017 року, до моменту їх виявлення та вилучення співробітниками СБУ в ході огляду місця події.

Таким чином, своїми умисними діями, що виразилися у підбурюванні до носіння, зберігання, придбання вибухових пристроїв без передбаченого законом дозволу, Сердюк Ю.В. вчинив злочин, передбачений ч. 4 ст. 27 і ч. 1 ст. 263 КК України.

Також, Сердюк Юрій Володимирович підозрюється в тому, що він, використовуючи особисту сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>), перебуваючи у невстановленому місці, 19 січня 2017 року вступив у листування із громадянкою України Березюк Надією Сергіївною, 09.05.1977 р.н., яка використовувала сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Надежда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>)

10 березня 2017 року Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці, за допомогою облікового запису у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) відправив Березюк Н.С. на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Надежда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) посилання на відеозаписи із полоненими військовослужбовцями 8 полку спеціального призначення, у яких йшлося про причетність до знищення ватажків терористів Балова П.О. Після перегляду даних відеороликів, Сердюк Ю.В. отримав від Березюк Н.С. добровільну згоду в наданні допомоги у проведенні терористичного акту стосовно військовослужбовців 8 полку

спеціального призначення шляхом отримання вибухівки та збереження її у себе для передачі виконавцям терористичного акту.

10 березня 2017 року Сердюк Ю.В., будучи обізнаним про заборону обігу на території України вибухових речовин та бойових припасів, вступив у попередню злочинну змову з Березюк Н.С. на вчинення контрабанди вибухових речовин та боєприпасів з Республіки Молдова на територію України, шляхом приховування їх у посилці під виглядом продуктів харчування та подальшого перевезення даної посилки автомобільним транспортом через митний кордон України з приховуванням вибухових речовин та боєприпасів від митного контролю.

23 березня 2017 року Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці, із використанням облікового запису у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) відправив Березюк Н.С. на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) нове злочинне завдання щодо виїзду для зустрічі з ним у м. Кишинів Республіки Молдова для отримання детальних інструкцій та планування подальших заходів, та на купівлю нового телефону та нової сім-картки з метою забезпечення конспіративності, та отримав від Березюк Н.С. добровільну згоду на виконання даного завдання. Однак, дану зустріч було перенесено на невизначений термін у зв'язку із відсутністю у Березюк Н.С. паспорта громадянина України для виїзду за кордон.

25 березня 2017 року Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці, за допомогою облікового запису у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) відправив Березюк Н.С. на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) нове злочинне завдання щодо необхідності її виїзду на наступній неділі в м. Одеса для отримання посилки з м. Тирасполь, і остання надала йому добровільну згоду на виконання даного завдання.

Цього ж дня, Березюк Н.С., діючи на виконання злочинного завдання Сердюка Ю.В., у м. Хмельницькому придбала сім-картку оператора мобільного зв'язку «Водафон» з номером +380995039620, про що повідомила зі своєї сторінки у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) Сердюку Ю.В. Крім того, Березюк Н.С. надіслала Сердюку Ю.В. номер банківської картки 4149500019887242, яка належить Морозовій В.О., з метою отримання коштів для купівлі нового телефону та квитків.

Наприкінці березня 2017 року Сердюк Ю.В. відправив Березюк Н.С. нове злочинне завдання щодо необхідності її прибуття в м. Одеса 06.04.2017 для отримання посилки із вибуховим пристроєм з м. Тирасполь, на що вона надала добровільну згоду.

29 березня 2017 року Березюк Н.С., діючи на виконання злочинного завдання Сердюка Ю.В., у залізничній касі м. Хмельницького придбала квитки на потяг з м. Хмельницького до м. Одеси та у зворотному напрямку на 06 квітня 2017 року.

31 березня 2017 року Березюк Н.С., діючи на виконання завдання Сердюка Ю.В., із банкомату, розташованого по вул. Цюлковського у м. Хмельницькому, зняла із банківської картки 4149500019887242 готівкові кошти в сумі 1500 гривень, які перерахувала невстановлена досудовим слідством особа для виконання злочинного завдання, відповідно до попередньої домовленості із Сердюком Ю.В.

01 квітня 2017 року Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., у магазині «Технопростір», розташованому за

адресою: м. Хмельницький, вул. С. Бандери, 2а, придбала мобільний телефон «Nomi» i184 (IMEI 1 №353035081621855, IMEI 2 №353035081621863).

06 квітня 2017 року Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., прибула до м. Одеса на залізничний вокзал та увімкнула телефон «Nomi» i184 із сім-карткою оператора мобільного зв'язку «Водафон» з номером +380995039620.

06 квітня 2017 року, о 09 годині 36 хвилин, на телефон Березюк Н.С. +380995039620 надійшов телефонний дзвінок від невстановленої досудовим слідством особи, яка також діяла на виконання завдання Сердюка Ю.В. та користувалася телефонним номером +380630290470, в ході якого Березюк Н.С. отримала злочинне завдання прибути на центральний автовокзал м. Одеси та отримати у водія рейсового мікроавтобусу марки «Мерседес Спринтер», реєстраційний номер А459СО, сполученням «Бендери-Одеса», посилку із прихованим вибуховим пристроєм, і надала добровільну згоду на виконання даного завдання.

06 квітня 2017 року, о 10 годині 07 хвилин Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., на території центрального автовокзалу м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Колонтаївська, 58, особисто отримала від водія рейсового мікроавтобусу сполученням «Бендери-Одеса» Тищенка Р.І., який не був обізнаний про їх злочинні наміри, сумку з прихованим саморобним вибуховим пристроєм, який 06 квітня 2017 року, о 08 годині 53 хвилини, був переміщений Сердюком Ю.В. з території Республіки Молдова через митний кордон України в зоні діяльності митного поста «Кучурган» Одеської митниці ДФС України у даному рейсовому мікроавтобусі з прихованням від митного контролю шляхом приховання у пачці з-під кави, яку разом з продуктами харчування та речами Сердюк Ю.В. помістив до сумки. Зазначений вибуховий пристрій складався з двох тротилових шашок типу ТШ-200 вагою 387 грамів, між яких поміщено пластид типу ПВР-4 вагою 77 грамів, які відносяться до вибухових речовин, в який впресовано уніфікований підрильник типу УЗРГМ, який відноситься до категорії боєприпасів.

Того ж дня та у тому ж місці, о 10 годині 09 хвилин, Березюк Н.С., використовуючи свій мобільний телефон з номером +380995039620 повідомила невстановлену досудовим слідством особу, знайомого Сердюка Ю.В., зателефонувавши на номер телефону +380630290470.

Зазначений саморобний вибуховий пристрій, який складався з двох тротилових шашок типу ТШ-200 вагою 387 грамів, між яких поміщено пластид типу ПВР-4 вагою 77 грамів, які відносяться до вибухових речовин, в який впресовано уніфікований підрильник типу УЗРГМ, який відноситься до категорії боєприпасів, Березюк Н.С., діючи на виконання отриманого від Сердюка Ю.В. завдання, зберігала та носила при собі по території центрального автовокзалу м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Колонтаївська, 58, без передбаченого законом дозволу з 10 години 07 хвилин до 10 години 30 хвилин 06 квітня 2017 року, до моменту їх виявлення та вилучення співробітниками СБУ в ході огляду місця події.

Таким чином, своїми умисними діями, що виразилися в переміщенні через митний кордон України з приховуванням від митного контролю вибухових речовин та боєприпасів (крім бойових припасів до гладкоствольної мисливської зброї), вчиненому за попередньою змовою групою осіб, Сердюк Ю.В. вчинив злочин, передбачений ч. 2 ст. 201 КК України.

Крім того, Сердюк Юрій Володимирович підозрюється в тому, що він, використовуючи особисту сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>), перебуваючи у невстановленому

місці, 19 січня 2017 року вступив у листування із громадянкою України Березюк Надією Сергіївною, 09.05.1977 р.н., яка використовувала сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>)

Цього ж дня Сердюк Ю.В., діючи умисно, дав Березюк Н.С. злочинне завдання на підтвердження місця проживання військовослужбовця 8 полку спеціального призначення з дислокацією в м. Хмельницький Балова Павла Олександровича, 1979 р.н., за адресою м. Хмельницький, вул. Інститутська, 17/2, кв. 86, та виконання кількох фотографій його будинку, під'їзду та квартири.

21-22 січня 2017 року Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., відвідала вищевказану адресу разом із своєю донькою Березюк Олександром Валеріївною, в ході чого встановила, що квартира Балова П.О. знаходиться на другому поверсі, друга зліва у п'ятому під'їзді будинку. Також, Березюк Н.С. провела опитування мешканців під'їзду та встановила, що Балов П.О. буває у квартирі не часто. Крім того, на виконання попередньої злочинної домовленості, Березюк Н.С. виконала фотографії входних дверей квартири, балкону квартири та під'їзду, у якому знаходиться квартира.

У цей же період, Березюк Н.С., на виконання завдання Сердюка Ю.В. повідомила останньому отриману інформацію, відправивши повідомлення та виконані фото зі своєї сторінки у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>), якою користувався Сердюк Ю.В.

10 березня 2017 року Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці, за допомогою облікового запису у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) відправив Березюк Н.С. на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) посилання на відеозаписи із полоненими військовослужбовцями 8 полку спеціального призначення, у яких йшлося про причетність до знищення ватажків терористів Балова П.О. Після перегляду даних відеороликів, Сердюк Ю.В. отримав від Березюк Н.С. добровільну згоду в наданні допомоги у проведенні терористичного акту стосовно військовослужбовців 8 полку спеціального призначення шляхом отримання вибухівки та збереження її у себе для передачі виконавцям терористичного акту.

23 березня 2017 року Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці, із використанням облікового запису у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) відправив Березюк Н.С. на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) нове злочинне завдання щодо виїзду для зустрічі з ним у м. Кишинів Республіки Молдова для отримання детальних інструкцій та планування подальших заходів, та на купівлю нового телефону та нової сім-картки з метою забезпечення конспіративності, та отримав від Березюк Н.С. добровільну згоду на виконання даного завдання. Однак, дану зустріч було перенесено на невизначений термін у зв'язку із відсутністю у Березюк Н.С. паспорта громадянина України для виїзду за кордон.

25 березня 2017 року Сердюк Ю.В., перебуваючи у невстановленому місці, за допомогою облікового запису у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) відправив Березюк Н.С. на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда» (<https://ok.ru/profile/561265248853>) нове злочинне завдання щодо необхідності її виїзду на наступній неділі в м. Одеса для отримання посилки з м. Тирасполь, і остання надала йому добровільну згоду на виконання даного завдання.

Цього ж дня, Березюк Н.С., діючи на виконання злочинного завдання Сердюка Ю.В., у м. Хмельницькому придбала сім-картку оператора мобільного зв'язку «Водафон» з номером +380995039620, про що повідомила зі своєї сторінки у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Наdejда») (<https://ok.ru/profile/561265248853>) на сторінку у соціальній мережі «Однокласники» з назвою «Alexander I» (<https://ok.ru/profile/570051952508>) Сердюку Ю.В. Крім того, Березюк Н.С. надіслала Сердюку Ю.В. номер банківської картки 4149500019887242, яка належить Морозовій В.О., з метою отримання коштів для купівлі нового телефону та квитків.

Наприкінці березня 2017 року Сердюк Ю.В. відправив Березюк Н.С. нове злочинне завдання щодо необхідності її прибуття в м. Одеса 06.04.2017 для отримання посилки із вибуховим пристроєм з м. Тирасполь, на що вона надала добровільну згоду.

29 березня 2017 року Березюк Н.С., діючи на виконання злочинного завдання Сердюка Ю.В., у залізничній касі м. Хмельницького придбала квитки на потяг з м. Хмельницького до м. Одеси та у зворотному напрямку на 06 квітня 2017 року.

31 березня 2017 року Березюк Н.С., діючи на виконання завдання Сердюка Ю.В., із банкомату, розташованого по вул. Ціолковського у м. Хмельницькому, зняла із банківської картки 4149500019887242 готівкові кошти в сумі 1500 гривень, які перерахувала невстановлена досудовим слідством особа для виконання злочинного завдання, відповідно до попередньої домовленості із Сердюком Ю.В.

01 квітня 2017 року Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., у магазині «Технопростір», розташованому за адресою: м. Хмельницький, вул. С. Бандери, 2а, придбала мобільний телефон «Nomi» i184 (IMEI 1 №353035081621855, IMEI 2 №353035081621863).

06 квітня 2017 року Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., прибула до м. Одеса на залізничний вокзал та увімкнула телефон «Nomi» i184 із сім-карткою оператора мобільного зв'язку «Водафон» з номером +380995039620.

06 квітня 2017 року, о 09 годині 36 хвилин, на телефон Березюк Н.С. +380995039620 надійшов телефонний дзвінок від невстановленої досудовим слідством особи, яка також діяла на виконання завдання Сердюка Ю.В. та користувалася телефонним номером +380630290470, в ході якого Березюк Н.С. отримала злочинне завдання прибути на центральний автовокзал м. Одеси та отримати у водія рейсового мікроавтобусу марки «Мерседес Спринтер», реєстраційний номер А459СО, сполученням «Бендери-Одеса», посилку із прихованим вибуховим пристроєм, і надала добровільну згоду на виконання даного завдання.

06 квітня 2017 року, о 10 годині 07 хвилин Березюк Н.С., на виконання попередньої злочинної домовленості з Сердюком Ю.В., на території центрального автовокзалу м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Колонтаївська, 58, особисто отримала від водія рейсового мікроавтобусу сполученням «Бендери-Одеса» Тищенко Р.І., який не був обізнаний про їх злочинні наміри, сумку з прихованим саморобним вибуховим пристроєм, який 06 квітня 2017 року, о 08 годині 53 хвилини, був переміщений Сердюком Ю.В. з території Республіки Молдова через митний кордон України в зоні діяльності митного поста «Кучурган» Одеської митниці ДФС України у даному рейсовому мікроавтобусі з прихованням від митного контролю шляхом приховання у пачці з-під кави, яку разом з продуктами харчування та речами Сердюк Ю.В. помістив до сумки. Зазначений вибуховий пристрій складався з двох тротилових шашок типу ТШ-200 вагою 387 грамів, між яких поміщено пластид типу

ПВР-4 вагою 77 грамів, які відносяться до вибухових речовин, в який впресовано уніфікований підрильник типу УЗРГМ, який відноситься до категорії боєприпасів.

Того ж дня та у тому ж місці, о 10 годині 09 хвилин, Березюк Н.С., використовуючи свій мобільний телефон з номером +380995039620 повідомила невстановлену досудовим слідством особу, знайомого Сердюка Ю.В., зателефонувавши на номер телефону +380630290470.

Зазначений саморобний вибуховий пристрій, який складався з двох тротилових шашок типу ТШ-200 вагою 387 грамів, між яких поміщено пластид типу ПВР-4 вагою 77 грамів, які відносяться до вибухових речовин, в який впресовано уніфікований підрильник типу УЗРГМ, який відноситься до категорії боєприпасів, Березюк Н.С., діючи на виконання отриманого від Сердюка Ю.В. завдання, зберігала та носила при собі по території центрального автовокзалу м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Колонтаївська, 58, без передбаченого законом дозволу з 10 години 07 хвилин до 10 години 30 хвилин 06 квітня 2017 року, до моменту їх виявлення та вилучення співробітниками СБУ в ході огляду місця події.

Таким чином, своїми умисними діями, що виразилися в готуванні до вчинення терористичного акту шляхом вчинення вибуху з метою залякування населення України, вчинене за попередньою змовою групою осіб, Сердюк Ю.В. вчинив злочин, передбачений ч. 1 ст. 14 та ч. 2 ст. 258 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБ України у Хмельницькій області
майор юстиції


Андрій ТОПІЛЬЧУК

ПОГОДЖЕНО
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Хмельницької обласної прокуратури


Надія ЯКУШКО

«14» червня 2023 року

Права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
«__» год. «__» хв. «__» _____ 20__ року;

Захисник Табрик Н.Ю _____
«19» год. «20» хв. «14» 06 2023 року.

Повідомлення про заміну підозри вручив:
**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБ України у Хмельницькій області
майор юстиції**

Андрій ТОПІЛЬЧУК